

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. december 2012
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0037-0022
Dok.: 624803

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 17 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om fragtaftaler ved international vejtransport. (Indførelse af gebyr i forbindelse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt gods og indførelse af mulighed for anvendelse af elektroniske fragtbreve m.v.) (L 48), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. december 2012.

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 17 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om fragtaftaler ved international vejtransport. (Indførelse af gebyr i forbindelse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt gods og indførelse af mulighed for anvendelse af elektroniske fragtbreve m.v.) (L 48) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere materiale fra Dansk Erhverv m.fl. vedr. lovforslag L 48, herunder især organisationernes forslag om at § 6 stk. 5 i lovforslagets § 2, nr. 2 samt de bemærkninger, der knytter sig hertil, udgår af lovforslaget.”

Svar:

1. Dansk Erhverv anfører i sin henvendelse af 30. november 2012, at kravene til digital signatur i forslaget til nyt stk. 5 til CMR-lovens § 6 (lovforslaget § 2, nr. 2) vil medføre en væsentlig barriere for udbredelsen og anvendelsen og brugen af elektroniske fragtbreve. Dansk Erhverv foreslår navnlig på den baggrund, at forslaget til § 6, stk. 5, samt tilknyttede bemærkninger udgår af lovforslaget.

Dansk Erhverv anfører endvidere, at der bør sondres mellem en digital og en elektronisk signatur, idet en digital signatur f.eks. er Nem-Id, mens en elektronisk signatur kan være en håndskreven underskrift på en tablet eller lignende. Dansk Erhverv har i den forbindelse vedlagt materiale, der bl.a. skal illustrere anvendelsen af sådan elektronisk signatur (pda) ved afgivelse af en modtagelseskvittering.

2. Justitsministeriet skal indledningsvist bemærke, at der i tillægsprotokollen til CMR-konventionen sondres mellem kravene til autentificeringen af et elektronisk fragtbrev, jf. tillægsprotokollens artikel 3, stk. 1, og den kvittering, som afsenderen i henhold til tillægsprotokollens artikel 6, stk. 1, kan anmode fragtføreren om at aflevere.

Denne sondring afspejles også i forslaget til nyt stk. 4 til CMR-lovens § 6 (lovforslagets § 2, nr. 2), hvorefter kravet om elektronisk signering gælder selve det elektroniske fragtbrev, jf. bestemmelsens 1. pkt., hvorimod der ikke stilles tilsvarende krav til den kvittering, som fragtføreren efter afsenderens anmodning skal udlevere for godset, jf. bestemmelsens 2. pkt.

De krav til digital signatur, som følger af den foreslåede § 6, stk. 5, relaterer sig således til den foreslåede § 6, stk. 4, 1. pkt., vedrørende signering af elektroniske fragtbreve.

Der ses således ikke at være hindringer i hverken tillægsprotokollen eller i lovforslaget for, at fragtførerens kvittering for godset (jf. den foreslåede § 6, stk. 4, 2. pkt.) f.eks. kan ske via en håndskreven underskrift på en tablet eller lignende.

3. Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at forslaget til et nyt stk. 5 til CMR-lovens § 6 sigter mod at implementere artikel 3, stk. 1, i tillægsprotokollen, hvorefter det elektroniske fragtbrev skal autentificeres ved hjælp af en pålidelig elektronisk signatur. Det følger videre af artikel 3, stk. 1, i tillægsprotokollen, at anvendelsen af en elektronisk signatur er pålidelig, såfremt 1) den er entydigt knyttet til underskriveren, 2) den kan identificere underskriveren, 3) den genereres med midler, som underskriveren kan bevare den fulde kontrol med, og 4) den er knyttet til de data, som den vedrører, på en sådan måde, at en hvilken som helst senere ændring af disse data kan opdages.

Efter § 13 i lov om elektroniske signaturer (lov nr. 417 af 31. maj 2000 med senere ændringer) skal bestemmelser i lovgivningen, hvorefter elektroniske meddelelser skal være forsynet med digital signatur, anses for opfyldt, hvis meddelelsen er forsynet med en avanceret elektronisk signatur, der er baseret på et kvalificeret certifikat, og som er fremstillet ved brug af et sikkert signaturgenereringssystem.

En avanceret elektronisk signatur er i den nævnte lovs § 3, stk. 2, defineret som en elektronisk signatur, der entydigt er knyttet til underskriveren, der gør det muligt at identificere underskriveren, som skabes med midler, som kun underskriveren har kontrol over, og som er knyttet til de data, den vedrører på en sådan måde, at enhver efterfølgende ændring af disse data kan opdages.

Som det fremgår, svarer kravene til en pålidelig digital signatur i tillægsprotokollens forstand således til kravene til en avanceret digital signatur i lov om elektroniske signaturer.

4. Som det fremgår af pkt. 3.3.2 i del almindelige bemærkninger til lovforslaget, er udbredelsen af kvalificerede digitale signaturer, som er omfattet af lov om elektroniske signaturer, begrænset i Danmark, hvorfor ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling for at skabe et større marked for digitale signaturer på et højt sikkerhedsniveau i 2002 fastsatte den såkaldte OCES-standard (Offentlige Certifikater til Elektroniske Services).

OCES-standarden er ikke omfattet af lov om elektroniske signaturer, men afspejler i videst muligt omfang kravene i lov om elektroniske signaturer. OCES-certifikater adskiller sig således ikke rent tekniske fra kvalificerede certifikater, og OCES-certifikater giver dermed også sikkerhed for identiteten på certifikatindehaveren (autencitet) og dermed på underskriveren af et digitalt dokument, ligesom OCES-certifikater giver sikkerhed for, at et signeret dokument ikke kan ændres, uden at det senere vil kunne konstateres (integritet). Den gældende OCES-standard opfylder ifølge Digitaliseringsstyrelsen, kravene til en avanceret elektronisk signatur, som denne er defineret i § 3, stk. 2, i lov om elektroniske signaturer og dermed kravene i tillægsprotokollens artikel 3, stk. 1.

Som det videre fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget er NemID den mest udbredte digitale signatur i Danmark. NemID er baseret på den gældende OCES-standard, og opfylder dermed kravene i § 3, stk. 2, i lov om elektroniske signaturer og dermed tillægsprotokollens artikel 3, stk. 1.

Netop for at sikre, at der ved oprettelse af elektroniske fragtbreve også kan benyttes NemID i forbindelse med den digitale signering, er forslaget til et nyt stk. 5 til CMR-lovens § 6, affattet således, at parterne kan anvende en digital signatur, der enten er baseret på den gældende OCES-standard, eller som opfylder kravene i lov om elektroniske signaturer (dvs. også de supplerende krav i lovens § 13).